

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 260

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 iulie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
141.		143.	4-5
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1997 pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare	2	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă	
260.		263.	5
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1997 pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă	
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
142.	3-4	95.	6-7
— Lege privind acordarea tichetelor de masă.....		— Decizie referitoare la constituționalitatea art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.....	
262.	4	96.	7-8
— Decret pentru promulgarea Legii privind acordarea tichetelor de masă		— Decizie cu privire la constituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 5 mai 1998.....	
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 91/1997 pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25
alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995
privind reglementarea organizării și finanțării activității
de cercetare-dezvoltare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 29 decembrie 1997 pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 30 decembrie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

București, 9 iulie 1998.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1997
pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea
organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/1997 pentru prelungirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1998.
Nr. 260.

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

L E G E

privind acordarea tichetelor de masă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare *angajator*, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe costuri de angajator.

(2) Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.

Art. 2. — (1) Tichetele de masă se emit de către unitățile cu activitate specializată în domeniul care face obiectul prezentei legi, denumite în continuare *unități emitente*, sau de către angajatorii care au organizat cantine-restaurant sau bufete.

(2) Unitățile emitente desfășoară această activitate numai în baza autorizației de funcționare, acordată de Ministerul Finanțelor. Autorizația de funcționare se acordă potrivit criteriilor stabilite de către Ministerul Finanțelor, astfel încât să se asigure dezvoltarea concurențială a serviciilor prevăzute de prezenta lege.

(3) Unitățile care emit tichete de masă sunt obligate să ia măsurile necesare pentru asigurarea circulației acestora în condiții de siguranță.

(4) Fiecare tichet de masă este valabil numai dacă are înscris numărul sub care a fost înseriat de către unitatea emitentă și dacă cuprinde, cel puțin, următoarele mențiuni:

- a) numele și adresa emitentului;
- b) valoarea nominală a tichetului de masă;
- c) date referitoare la perioada de valabilitate;
- d) interdicția de a fi utilizat pentru achiziționarea de țigări sau de produse alcoolice;
- e) spațiu pentru înscrierea numelui și a prenumelui salariatului care este în drept să utilizeze tichetul de masă;
- f) spațiu destinat înscrierii datei și aplicării ștampilei unității la care tichetul de masă a fost utilizat.

Art. 3. — (1) Valoarea nominală a unui tichet de masă nu poate depăși suma de 15.000 lei la data aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Valoarea nominală a unui tichet de masă, prevăzută la alin. (1), se indexează semestrial cu indicele prețurilor de consum, înregistrat la mărfurile alimentare, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

Art. 4. — Angajatorul care achiziționează direct de la o unitate emitentă necesarul de tichete de masă achită atât contravaloarea nominală a tichetelor de masă, cât și costul imprimatului reprezentând tichetul de masă.

Art. 5. — (1) Angajatorul distribuie salariaților tichetele de masă, lunar, în ultima decadă a fiecărei luni, pentru luna următoare.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul distribuie, pe salariat, un număr de tichete de masă corespunzător numărului de zile lucrătoare din luna pentru care se face distribuirea.

Art. 6. — (1) Salariatul poate utiliza, lunar, un număr de tichete de masă cel mult egal cu numărul de zile în care este prezent la lucru în unitate.

(2) Tichetele de masă pot fi utilizate numai pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare.

(3) Salariatul poate utiliza într-o zi maximum două tichete de masă. În cazul în care activitatea se desfășoară la puncte de lucru situate în afara localităților, iar aprovizionarea cu produse alimentare nu se poate face zilnic, salariatul poate utiliza numărul de tichete de masă corespunzător perioadei în care se află la punctul de lucru respectiv.

(4) Tichetele de masă pot fi utilizate în unități de alimentație publică, cantine-restaurant, bufete, cu care unitățile emitente au contractat prestarea serviciilor respective.

(5) În cazurile în care suma corespunzătoare produselor alimentare solicitate de salariat este mai mică decât valoarea nominală a tichetelor de masă, utilizarea acestora este considerată integrală. Se interzice acordarea unui rest de bani la tichetul de masă.

Art. 7. — (1) Angajatorul, împreună cu organizațiile sindicale legal constituite sau, acolo unde nu este constituit un sindicat, cu reprezentantul salariaților, stabilesc de comun acord unitatea emitentă a tichetelor de masă cu care vor contracta prestarea serviciilor corespunzătoare.

(2) Unitățile emitente au obligația de a transmite angajaților lista unităților de alimentație publică corespunzătoare rețelei utilizate, la care salariații pot folosi tichete de masă. La stabilirea acestor unități vor fi avute în vedere calitatea serviciilor și un nivel cât mai redus al prețurilor prin practicarea unor adaosuri comerciale minime.

(3) Decontarea tichetelor de masă între unitățile de alimentație publică și unitățile emitente ale tichetelor de masă se face numai prin intermediul unităților bancare. Același regim de decontare se va aplica și în cazul relației dintre angajator și unitatea emitentă.

(4) Sumele derulate prin operațiunile cu tichetele de masă de către unitățile emitente ale acestora nu pot fi utilizate pentru reinvestirea în alte scopuri.

Art. 8. — (1) Sumele corespunzătoare tichetelor de masă acordate de angajator, în limitele valorii nominale prevăzute la art. 3, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar pentru salariat sunt scutite de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

Art. 9. — Salariatul are obligația să restituie angajatorului, la finele fiecărei luni, precum și la încetarea contractului individual de muncă, tichetele de masă neutilizate.

Art. 10. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

- a) comercializarea de către salariați și de către unitățile de alimentație publică a tichetelor de masă contra unei fracțiuni de preț sau a altor produse decât cele alimentare;
- b) utilizarea de către salariați a unui număr de tichete de masă mai mare decât numărul de zile în care sunt prezenți la lucru în unitate.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. b), cu amendă de la 200.000 lei la 500.000 lei.

Art. 11. — Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 10, precum și aplicarea amenzilor contravenționale se fac de către personalul împuternicit al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București.

Art. 12. — Prevederile art. 10 și 11 se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va elabora norme de aplicare, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 5 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 9 iulie 1998.
Nr. 142.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind acordarea tichetelor de masă

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind acordarea tichetelor de masă și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1998.
Nr. 262.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5 din 23 martie 1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 25 martie 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Consiliul pentru Reformă, compartiment de specialitate în structura aparatului de lucru al Guvernului, se reorganizează ca organ al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, în scopul promovării, corelării și monitorizării politicilor guvernamentale de reformă și de dezvoltare economico-socială.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Consiliul pentru Reformă are următoarele atribuții principale:

a) analizează, corelează și avizează strategiile și programele de reformă economico-socială, elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice, care urmează a fi aprobate de către Guvern;

b) urmărește realizarea măsurilor de reformă în toate sectoarele de activitate, prin colaborare cu ministere, și

raportează periodic Guvernului asupra stadiului realizării reformei;

c) coordonează și elaborează strategiile de reformă a administrației publice centrale;

d) colaborează cu Departamentul pentru Administrație Publică Locală pentru stabilirea unei strategii coerente de reformare și de modernizare a administrației publice locale;

e) coordonează și avizează politicile de dezvoltare regională și programele de investiții publice, elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice centrale;

f) elaborează și promovează politici pentru dezvoltarea sectorului privat și programe de dezvoltare și de sprijinire a întreprinderilor mici și mijlocii;

g) promovează politici postprivatizare;

h) inițiază și elaborează, împreună cu celelalte ministere, proiecte de acte normative în domeniul reformei și dă avize conforme pentru proiectele înaintate de ministere sau de alte organe ale administrației publice în acest domeniu;

i) propune Guvernului programele care urmează a fi finanțate în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind

privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998;

j) derulează programe cu finanțare internă și externă în domeniul economico-social, la care Consiliul pentru Reformă este parte contractantă;

k) urmărește desfășurarea calendarului Guvernului cu privire la măsurile de reformă ce decurg din angajamentele internaționale ale acestuia;

l) îndeplinește orice alte atribuții conferite expres prin acte normative.

În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul pentru Reformă colaborează cu ministerele, cu instituțiile de specialitate și cu autoritățile administrației publice, în vederea corelării politicilor de reformă și pentru promovarea dezvoltării sectorului privat.

Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale sau locale sunt obligate să pună la dispoziție Consiliului pentru Reformă informațiile pe care acesta le solicită, în vederea monitorizării activității Guvernului, corelării politicilor de reformă și promovării dezvoltării sectorului privat.

3. După articolul 2 se introduce articolul 2¹ cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — În scopul asigurării coerenței programelor și măsurilor de reformă, se constituie Comitetul Interministerial pentru Reformă, condus de ministrul reformei, președintele Consiliului pentru Reformă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN SORIN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 iunie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 9 iulie 1998.
Nr. 143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/1998 privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1998.
Nr. 263.

Componența Comitetului Interministerial pentru Reformă, prevăzut la alin. 1, se stabilește prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului reformei.“

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Salarizarea personalului Consiliului pentru Reformă, încadrat pe funcții de execuție de specialitate specifice, se face conform anexei nr. 4 la Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și a celorlalte organe ale puterii executive, republicată, cu modificările ulterioare.

Salarizarea personalului încadrat pe funcții de altă specialitate se face în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 40/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

Personalului prevăzut la alin. 1 și 2 îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 privind stabilirea unor coeficienți de ierarhizare a salariilor de bază pentru personalul din sectorul bugetar, republicată, cu modificările ulterioare.“

5. După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, Consiliul pentru Reformă va organiza examinarea personalului în vederea atestării pe post.“

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 95**

din 30 iunie 1998

referitoare la constituționalitatea art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului

Un număr de 27 de senatori, și anume: Corneliu Turianu, Petru Caraman, Mihail Grama, Marin Nicolai, Valentin Corneliu Gabrielescu, Gheorghe Păvălașcu, Serban-Mati-Bujorel-Dinu Săndulescu, Petru Juravlea, Florin Bogdan, Teodor Câmpean, Mircea Ioan Popa, George Mihail Pruteanu, Nistor Bădiceanu, Andreiu Oprea, Ioan Baras, Florin Buruiană, Nicolae Zavici, Ulm Nicolae Spineanu, Ioan Moisin, Răsvan Dobrescu, Menyhért Gábor Hajdú, Iuliu Lőrinczi, Constantin Müller, Iosif Csapó, Gábor Kozsokár, Liviu Titus Pașca, Laurențiu Ulici, au sesizat Curtea Constituțională la data de 11 mai 1998, solicitând să se constate neconstituționalitatea art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și neconstituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă, pentru următoarele motive:

— prevederile art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului constituie adăugări nepermise la textul art. 64 din Constituție, conform căruia „Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni în prezența majorității membrilor”. Potrivit Constituției, cvorumul legal pentru adoptarea legilor, a hotărârilor și a moțiunilor este dat de prezența efectivă a majorității membrilor Parlamentului, respectiv 244 de parlamentari, în cazul Camerelor reunite. Acest cvorum nu poate fi diminuat prin Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, oricât de justificate sau motivate ar fi absențele;

— ca urmare a aplicării prevederii neconstituționale a art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, s-a ajuns la votarea Legii privind acordarea tichetelor de masă în absența cvorumului impus de Constituție. În speță, „la votare, erau prezenți numai 230 de membri ai Parlamentului, deci cu 14 mai puțin decât cvorumul constituțional”.

În temeiul art. 21 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-a solicitat președinților celor două Camere ale Parlamentului să comunice punctele lor de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

Având în vedere dispozițiile art. 144 lit. b) din Constituție, precum și ale art. 2, 3, 12 și ale art. 21 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să verifice constituționalitatea art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, care face obiectul sesizării, dar numai în ceea ce privește critica referitoare la cvorumul legal, nu și în legătură cu cea vizând adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă, pentru că, în ceea ce privește votarea legii, Constituția și Legea nr. 47/1992 prevăd alte condiții și alte proceduri. Potrivit prevederilor art. 144 lit. b) din Constituție

și ale art. 21 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului. Prin deciziile nr. 68 din 23 noiembrie 1993 și nr. 392 din 15 octombrie 1997, Curtea Constituțională a statuat că nu pot face obiectul controlului de constituționalitate actele de aplicare a regulamentelor parlamentare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea grupului de senatori, raportul judecătorului-raportor, art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, raportat la art. 64 din Constituție, reține următoarele:

Art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede:

„La stabilirea cvorumului legal al ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului nu este socotit în numărul regulamentar cerut deputatul sau senatorul care nu participă la lucrări pentru că a primit de la Parlament o însărcinare temporară care împiedică prezența la ședință.

Prevederile alin. 1 se aplică, de asemenea, deputaților și senatorilor care sunt membri ai Guvernului, în cazul în care absența acestora a fost determinată de exercitarea atribuțiilor funcției pe care o îndeplinesc.”

Potrivit art. 64 din Constituție, Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor. Aceasta nu poate avea decât semnificația unei prezențe efective a parlamentarilor la ședința în care urmează să fie adoptate actele enumerate în text. Prin urmare, prevederea art. 87 din regulament, potrivit căreia se consideră îndeplinită cerința constituțională a cvorumului legal și în cazul în care o parte dintre parlamentari absentează din motive justificate, nu este în concordanță cu art. 64 din Constituție.

De altfel, același regulament stabilește, în cuprinsul art. 39, că există cvorum legal pentru adoptarea legilor, a hotărârilor sau a moțiunilor în prezența a cel puțin jumătate plus unul din numărul deputaților și senatorilor, acest text fiind conform art. 64 din Constituție.

În aceste condiții este cert că există o necorelare între art. 39 și art. 87 din regulament, acesta din urmă, prin caracterul său general, contravenind art. 64 din Constituție prin faptul că adaugă dispozițiilor constituționale.

Desigur că Parlamentul, în virtutea autonomiei sale regulamentare, poate să prevadă, cu titlu de excepție de la dispozițiile art. 39 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, un cvorum diferit pentru ședințele în care se dezbate alte probleme decât adoptarea de legi, hotărâri și moțiuni.

Rezultă că art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului este neconstituțional.

Față de cele arătate, având în vedere prevederile art. 144 lit. b) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.b), ale art. 21 și ale art. 22 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului este neconstituțional.

2. Prezenta decizie se comunică Camerei Deputaților și Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 30 iunie 1998 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 5 mai 1998

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 13 mai 1998, de către 27 de senatori, și anume: Corneliu Turianu, Petru Caraman, Mihail Grama, Marin Nicolai, Valentin Corneliu Gabrielescu, Gheorghe Păvălascu, Serban-Mati-Bujorel-Dinu Săndulescu, Petru Juravlea, Florin Bogdan, Teodor Câmpean, Mircea Ioan Popa, George Mihail Pruteanu, Nistor Bădiceanu, Andreiu Oprea, Ioan Baras, Florin Buruiană, Nicolae Zavici, Ulm Nicolae Spineanu, Ioan Moisin, Răsvan Dobrescu, Menyhért Gábor Hajdú, Constantin Müller, Iosif Csapó, Gábor Kozsokár, Liviu Titus Pașca, Iuliu Lőrinczi și Laurențiu Ulici, în vederea declanșării controlului de constituționalitate în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) și b) din Constituție.

Prin sesizare se solicită să se constate:

a) neconstituționalitatea dispozițiilor art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, potrivit cărora în numărul regulamentar cerut la stabilirea cvorumului nu se socotesc deputații sau senatorii care nu participă la lucrări pentru că au primit de la Parlament o altă însărcinare sau pentru că, fiind membri ai Guvernului, absența lor de la lucrări „a fost determinată de exercitarea atribuțiilor funcției pe care o îndeplinesc”. Se consideră că această normă regulamentară contravine dispozițiilor art. 64 din Constituție, potrivit cărora „Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni în prezența majorităților membrilor”;

b) neconstituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de 5 mai 1998.

Obiecția de neconstituționalitate a fost trimisă Curții Constituționale de secretarul general al Senatului, prin adresa nr. 486 din 13 mai 1998, solicitând să se declanșeze controlul de constituționalitate prevăzut la art. 144 lit. a) și b) din Constituție.

Întrucât procedura premergătoare și ulterioară dezbaterilor este diferită în cauzele care au ca obiect controlul constituționalității legilor față de cauzele care au ca obiect controlul constituționalității regulamentelor Parlamentului, s-a impus ca sesizarea să fie examinată în două cauze distincte.

Obiectul prezentului dosar îl constituie controlul de constituționalitate a votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă în ședința comună a Camerei Deputaților și a Senatului din ziua de 5 mai 1998.

Prin obiecția de neconstituționalitate formulată se arată, în esență, că, prin aplicarea prevederilor neconstituționale ale art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, s-a ajuns la situația votării legii atacate „în absența cvorumului impus de Constituție”, indiferent că legea conține reglementări de domeniu legii organice sau ordinare.

Se susține, în continuare, «că adăunând voturile exprimate „pentru” cu cele „contra” și abținerile (111+116+3), rezultă că la votare erau prezenți numai 230 de membri ai Parlamentului, deci cu 14 mai puțin decât cvorumul constituțional». Or, potrivit prevederilor Constituției, legile se adoptă „în prezența majorității membrilor” și deci a numărului care participă efectiv la vot, fără a se lua în conside-

rare, la stabilirea cvorumului, „numărul parlamentarilor învoșiți, al celor care au semnat la intrarea în sală ori perpetua lor fluctuație, mai exact, numărul celor care participă efectiv” la operațiunea de votare.

În conformitate cu dispozițiile art. 19 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra obiecției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul și-a exprimat punctul de vedere în sensul că prevederile art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, potrivit cărora, la stabilirea cvorumului ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului, în numărul regulamentar nu se socotesc deputații sau senatorii care nu participă la lucrări pentru că îndeplinesc însărcinări care împiedică prezența lor la ședință, sunt neconstituționale, întrucât ele contravin dispozițiilor art. 64 din Constituție, conform cărora cele două Camere ale Parlamentului adoptă legi în prezența majorității membrilor. Rezultă că „adoptarea în mod valabil a legilor” se face în prezența efectivă a majorității membrilor Parlamentului. De aceea se consideră că diminuarea cvorumului stabilit de Constituție printr-o dispoziție regulamentară „apare ca nejustificată”.

Cât privește adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă, se conchide că aceasta „nu a fost votată cu respectarea cvorumului impus de Constituție”, urmând ca, în cadrul procedurii prevăzute la art. 145 din Constituție, legea să fie supusă reexaminării Parlamentului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere obiecția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de 5 mai 1998, în care s-au dezbătut și s-au supus votului Parlamentului textele în divergență la proiectul Legii privind acordarea tichetelor de masă, raportate la prevederile art. 64 din Constituție și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze sesizarea ce vizează neconstituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă, sesizare care s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În sesizare se susține că, prin aplicarea dispozițiilor neconstituționale ale art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Legea privind acordarea tichetelor de masă a fost adoptată fără respectarea cvorumului legal, care este de 244 de senatori și deputați, întrucât au participat efectiv la vot numai 230 dintre aceștia și, pe cale de consecință, votul astfel exprimat este neconstituțional.

Cu privire la obiecția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată, mai întâi, că invocarea neconstituționalității dispozițiilor art. 87 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, pentru a demonstra neconstituționalitatea votului exprimat la adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă, este nesemnificativă, deoarece cvorumul necesar pentru adoptarea legilor se stabilește nu pe baza dispozițiilor art. 87, ci potrivit dispozițiilor art. 39 din același regulament, care prevăd, în concordanță cu dispozițiile art. 64 din Constituție, că „În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unul din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului.

Dacă în sală nu sunt prezenți cel puțin jumătate plus unul din numărul deputaților și senatorilor, președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amână votarea până la întrunirea cvorumului legal“.

Cvorumul constituie o condiție prealabilă, care trebuie întrunită imediat înaintea votării, în scopul asigurării unei prezențe semnificative a parlamentarilor la adoptarea legii. Conform dispozițiilor art. 64 din Constituție, legile se adoptă „în prezența majorității membrilor“. Deci cvorumul reprezintă condiția pentru întrunirea legală a Parlamentului în ședință sau, altfel spus, pentru ca o Cameră să poată lucra.

Nu trebuie să se confunde cvorumul legal de ședință, care este o condiție de prezență imediată înaintea votării, cu votul însuși, care are o altă semnificație, și anume a exprimării atitudinii necesare pentru formarea majorității în vederea adoptării sau respingerii actului.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 4 din 11 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 13 ianuarie 1994.

În speță, întrucât autorii obiecției de neconstituționalitate susțin că Legea privind acordarea tichetelor de masă a fost adoptată fără respectarea cvorumului legal, Curtea urmează să verifice legalitatea cvorumului în ședința Camerelor reunite din ziua de 5 ani 1998.

Din examinarea actelor existente la dosar și, în special, a stenogramei ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din ziua de 5 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 69 din 15 mai 1998, rezultă că președintele de ședință a verificat cvorumul la începerea ședinței, constatând că sunt prezenți 245 de senatori și deputați.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 64, ale art. 144 lit. a) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.a), ale art. 17, ale art. 18, ale art. 19 alin. (1) și ale art. 20 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea privind acordarea tichetelor de masă a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 64 din Constituție.

Decizia se comunică Președintelui României.

Deliberarea a avut loc la data de 30 iunie 1998 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 96.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.